

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EU) 2022/1917**av den 29 september 2022****om förfaranden om åsidosättande i fall där rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter ej uppfylls och om upphävande av beslut ECB/2010/10 (ECB/2022/31)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 132.3,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 5 och 34,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.2,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽²⁾, särskilt artikel 7, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska centralbanken (ECB) får förelägga sanktioner mot uppgiftslämnare i enlighet med artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2533/98 och bör upprätta en ram för att ytterligare specificera de arrangemang varmed sådana sanktioner kan föreläggas i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 2532/98. Mot bakgrund av detta är det lämpligt att fastställa enligt vilka förfaranden sådana sanktioner bör tillämpas.
- (2) För att minska den administrativa bördan bör dessa förfaranden i möjligaste mån harmoniseras med befintliga förfaranderegler. Vad gäller förfarandena om åsidosättande och verkställighet i denna förordning bör därför Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4) ⁽³⁾ och artiklarna 3 och 4 i rådets förordning (EG) nr 2532/98 beaktas. Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 2532/98 får ECB, eller den nationella centralbanken i den medlemsstat inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet har skett, inleda ett förfarande om åsidosättande, antingen på eget initiativ eller också genom att den relevanta nationella centralbanken riktar en begäran till ECB alternativt att ECB riktar en begäran den relevanta nationella centralbanken.
- (3) Förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4) säkerställer att principen att en process inte kan föras två gånger om samma sak (*ne bis in idem*) följs i samband med förfaranden om åsidosättande och föreskriver att endast ett sådant förfarande får inledas mot ett företag grundat på samma fakta. Därför bör ECB eller den behöriga nationella centralbanken ha informerat och samrått med varandra innan ett beslut fattas huruvida ett förfarande om åsidosättande ska inledas. På samma sätt bör den behöriga nationella centralbanken ha informerat den nationella behöriga myndighet som samlar in statistiska uppgifter och överför denna information till den behöriga nationella centralbanken i enlighet med lokala samarbetsavtal innan ett beslut fattas huruvida ett förfarande om åsidosättande ska inledas. I linje med detta kan samordning behöva ske med den gemensamma tillsynsmekanismen i de fall där tillsynsinformation används för att uppfylla rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter, och vice versa, innan ett förfarande om åsidosättande inleds eller en sanktion föreläggs.
- (4) I förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4) fastställs även det förfarande som ska tillämpas när ECB:s oberoende utredningsenhet eller den behöriga nationella centralbanken överlämnar ett förslag till ECB:s direktion i syfte att fastställa om den berörda uppgiftslämnaren har gjort sig skyldig till ett åsidosättande samt att specificera vilket sanktionsbelopp som ska föreläggas; här ges även möjlighet att tillämpa ett förenklat förfarande om åsidosättande för beivran av mindre åsidosättanden.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.⁽²⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4) (EGT L 264, 12.10.1999, s. 21).

- (5) I syfte att säkerställa ett korrekt rättsförfarande och skydda de berörda uppgiftslämnarnas rättigheter är det nödvändigt att säkerställa en konsekvent strategi för föreläggande av sanktioner inom olika statistikområden, att tydligt definiera ECB:s och de nationella centralbankernas roller i förfaranden om åsidosättande samt att se till att alla förfaranderegler för inledande av ett förfarande om åsidosättande och föreläggande av en sanktion inom statistikområdet är tydligt definierade.
- (6) För att säkerställa att uppgiftslämnare behandlas lika bör Europeiska centralbankssystemet (ECBS) anta ett harmoniserat tillvägagångssätt för de faktorer som ska beaktas vid övervakning av huruvida rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter har uppfyllts samt vid bedömning av påstådda åsidosättanden; ett harmoniserat tillvägagångssätt ska även antas för det faktiska förfarandet om åsidosättande samt för beräkningen och föreläggandet av sanktioner för åsidosättande av rapporteringskraven. Därför är det också viktigt att se till att upprepade fall av påstådda åsidosättanden av något rapporteringskrav i samma ECB-förordning eller ECB-beslut övervakas och rapporteras till ECB eller till den behöriga nationella centralbanken, allt efter omständigheterna.
- (7) Det är också nödvändigt att fastställa harmoniserade regler för tillämpning av lokala samarbetsavtal om den behöriga nationella centralbanken till ECB överför statistiska uppgifter som den har samlat in från en nationell behörig myndighet och som inte kommer direkt från uppgiftslämnaren. Lokala samarbetsavtal bör inte på något sätt påverka eller begränsa uppgiftslämnarens skyldighet att uppfylla sina rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter i enlighet med ECB-förordningar eller ECB-beslut. Den rättsliga ramen för beivran av åsidosättanden av rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter gäller fullt ut i sådana fall. Det bör dock finnas tillräcklig kommunikation mellan den behöriga nationella centralbanken och den berörda nationella behöriga myndigheten om vilka åtgärder som behöver vidtas i enlighet med denna ram, för att säkerställa efterlevnad av principen *ne bis in idem*.
- (8) Med undantag för fall där rapporteringskraven enligt Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1333/2014 (ECB/2014/48) åsidosätts^(*), för vilka åtgärdsplaner inte anses vara någon lämplig lösning vid påstådda åsidosättanden pga. hur ofta de relevanta statistiska uppgifterna rapporteras, och fall av allvarliga försummelser, kan det vara möjligt och lämpligt att åtgärda påstådda åsidosättanden genom att samarbeta med uppgiftslämnaren. Det bör därför underlättas för den behöriga nationella centralbanken eller ECB och uppgiftslämnaren att komma överens om en åtgärdsplan. Av åtgärdsplanen kan det även framgå bland annat vilka metoder, processer, resurser och vilken personal som uppgiftslämnaren föreslår för att åtgärda varje påstått åsidosättande, vilka översyns- och tillsynsprocesser som uppgiftslämnaren kommer att använda för att avhjälpa bristerna samt vilka förändringar som kommer att vidtas för att minska sannolikheten för att uppgiftslämnaren upprepar dessa åsidosättanden.
- (9) För att minska den administrativa bördan och beakta den praktiska tillämpningen av ett förfarande om åsidosättande bör samtidigt sådana fall av påstådda åsidosättanden som inte betraktas som kumulativa påstådda åsidosättanden inledas om det bedöms lämpligt, med beaktande av de relevanta omständigheterna i det enskilda fallet.
- (10) Eftersom ECBS beaktar proportionalitetsprincipen är det lämpligt att beakta de potentiella omständigheter som kan anses ligga utanför uppgiftslämnarens kontroll samt att under dessa omständigheter medge undantag från förfarandet om åsidosättande. Ett sådant undantag bör endast gälla uppgiftslämnare som har vidtagit alla rimliga ansträngningar för att förhindra att rapporteringskraven åsidosätts. Om uppgiftslämnarna utkontrakterar vissa verksamheter som är relevanta för fullgörandet av rapporteringsskyldigheter eller har svårigheter att underhålla eller uppgradera sin IT-infrastruktur bör detta inte heller i sig anses utgöra omständigheter som ligger utanför uppgiftslämnarens kontroll. Den behöriga centralbanken i Eurosystemet bör inte heller överväga omständigheter som ligger utanför uppgiftslämnarens kontroll i fall av allvarlig försummelse.
- (11) För att begränsa kostnaderna och reducera den administrativa bördan bör ett förfarande om åsidosättande inte initieras under de lägsta bötesbeloppen som kan aktualiseras enligt denna förordning. När ett förfarande väl initierats får dock bötesbelopp som understiger dem som framgår av denna förordning tillämpas.

^(*) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1333/2014 av den 26 november 2014 om penningmarknadsstatistik (ECB/2014/48) (EUT L 359, 16.12.2014, s. 97).

- (12) Ett harmoniserat tillvägagångssätt bör tillämpas för alla rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter som fastställs i ECB-förordningar eller ECB-beslut. För att ge uppgiftslämnarna tillräckligt med tid att anpassa sig till de nya rapporteringskraven bör ECB inte utöva befogenheten att förelägga sanktioner under en tolv månadersperiod efter det att rapporteringsskyldigheten har inträtt för första gången enligt en tillämplig ECB-förordning eller ett tillämpligt ECB-beslut. Det är också nödvändigt att föreskriva att ändringar av rapporteringskraven som förändrar den underliggande begreppsramen eller påverkar rapporteringsbördan bör betraktas som väsentliga vid övergångsbestämmelser. För fall av allvarlig försummelse bör ingen övergångsperiod gälla.
- (13) För att harmonisera förfarandena om åsidosättande för rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter samt att säkerställa öppenhet är det lämpligt att anta en förordning om inrättande av en harmoniserad ram som gör det möjligt att förelägga uppgiftslämnare sanktioner om rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter inte har uppfyllts. Det är därför nödvändigt att upphäva beslut ECB/2010/10 ^(*). För att säkerställa kontinuitet och tydlighet bör beslut ECB/2010/10 fortsätta att tillämpas i fall av påstådda åsidosättanden som sker före det datum då den här förordningen börjar tillämpas.
- (14) Av samma skäl är det lämpligt att de behöriga nationella centralbankerna och ECB fortsätter att uppfylla kraven enligt beslut ECB/2010/10 i fall av påstådda åsidosättanden som sker före det datum då den här förordningen börjar tillämpas, inbegripet fall av upprepade åsidosättanden där ett eller flera av åsidosättanden inträffar före och efter det datum då den här förordningen börjar tillämpas.
- (15) För att ge de nationella centralbankerna tillräcklig tid för att anpassa sig till de nya förfaranden och regler som införs genom det harmoniserade ramverket som framgår av denna förordning, bör den inte tillämpas under arton månader efter det att den trätt i kraft. Det är dock lämpligt att tillämpa denna förordning tidigare för sådana fall som avser åsidosättande av rapporteringskrav avseende statistiska uppgifter enligt förordning (EU) nr 1333/2014 (ECB/2014/48) eftersom det är mycket viktigt att erhålla aktuell, korrekt och fullständig statistisk information för att genomföra ECB:s penningpolitiska uppgifter, och ett åsidosättande av rapporteringskraven avseende statistiska uppgifter kan få allvarliga konsekvenser för hur dessa uppgifter kan utföras. Denna förordning bör därför tillämpas tre månader efter det den har trätt i kraft på fall som avser åsidosättande av rapporteringskrav avseende statistiska uppgifter enligt förordning (EU) nr 1333/2014 (ECB/2014/48).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom denna förordning inrättas en harmoniserad ram inom vilken uppgiftslämnare kan föreläggas sanktioner om de inte uppfyller de rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter som fastställs i ECB-förordningar och ECB-beslut. Den fastställer framför allt i vilken omfattning det ska övervakas att uppgiftslämnarna uppfyller dessa krav och fastställer följande förfaranden som ska tillämpas av den behöriga centralbanken i Eurosystemet:

1. Övervaknings- och registreringsförfarande.
2. Rapporteringsförfarande.
3. Underrättelseförfarande.
4. Godkännande och genomförande av en åtgärdsplan.
5. Förfarande om åsidosättande.

^(*) Europeiska centralbankens beslut ECB/2010/10 av den 19 augusti 2010 om åtgärder i fall där rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter ej uppfylls (EUT L 226, 28.8.2010, s. 48).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *behörig centralbank i Eurosystemet*: behörig nationell centralbank eller, vid direktrapportering, ECB.
2. *behörig nationell centralbank*: den nationella centralbanken i den medlemsstat i euroområdet inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet har ägt rum.
3. *kumulativt påstått åsidosättande*: en rad påstådda åsidosättanden som anges i artikel 8.2 a–e i denna förordning och som avser ett eller flera rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter enligt samma ECB-förordning eller ECB-beslut.
4. *direktrapportering*: uppgiftslämnarens rapportering av statistiska uppgifter direkt till ECB i enlighet med en behörig nationell centralbanks beslut i överensstämmelse med en ECB-förordning eller ett ECB-beslut.
5. *utanför uppgiftslämnarens kontroll*: en oförutsedd extern händelse som ligger utanför en uppgiftslämnarens rimliga kontroll och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar.
6. *uppgiftslämnare*: samma betydelse som framgår av definitionen i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2533/98.
7. *åsidosättande*: samma betydelse som framgår av definitionen i artikel 1.4 i förordning (EG) nr 2532/98.
8. *sanktioner*: samma betydelse som framgår av definitionen i artikel 1.7 i förordning (EG) nr 2532/98.
9. *rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter*: samma betydelse som framgår av definitionen av "ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter" i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 2533/98.
10. *påstått åsidosättande*: omständigheten att en uppgiftslämnare inte uppfyller rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter i en ECB-förordning eller ett ECB-beslut och detta
 - a) har identifierats av den behöriga centralbanken i Eurosystemet, och
 - b) ännu inte har bekräftats utgöra ett åsidosättande genom ett motiverat beslut som har antagits av ECB:s direktion i enlighet med artikel 3.4 i förordning (EG) nr 2532/98.

Artikel 3

Övervakning och registrering

1. Behöriga nationella centralbanker ska fortlöpande övervaka att uppgiftslämnarna uppfyller rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter och ska registrera påstådda åsidosättanden av dessa krav i ett särskilt system. Varje behörig nationell centralbank ska underhålla ett sådant system i enlighet med denna förordning.
2. ECB ska övervaka att uppgiftslämnarna uppfyller rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter i de fall då det rör sig om fortlöpande direktrapportering, på ECB:s begäran i samarbete med den behöriga nationella centralbanken, och registrera påstådda åsidosättanden av dessa krav i ett särskilt system. Vid tillämpning av denna förordning ska detta system underhållas av ECB.
3. Om en uppgiftslämnare hävdar att ett påstått åsidosättande beror på omständigheter utanför uppgiftslämnarens kontroll, ska den behöriga centralbanken i Eurosystemet registrera detta när den registrerar uppgifterna om det påstådda åsidosättandet.
4. Om en behörig centralbank i Eurosystemet identifierar mer än ett påstått åsidosättande av rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter för en och samma uppgiftslämnare ska den registrera varje påstått åsidosättande separat.

*Artikel 4***Lokala samarbetsavtal**

1. Om en behörig nationell centralbank rapporterar statistiska uppgifter till ECB vilka den har samlat in via en nationell behörig myndighet i enlighet med lokala samarbetsavtal, ska den behöriga nationella centralbanken säkerställa att de uppgifter som samlas in och överförs via denna nationella behöriga myndighet gör det möjligt att effektivt övervaka att rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter har uppfyllts.

2. Om en uppgiftslämnare lämnar statistiska uppgifter till den behöriga nationella centralbanken via en nationell behörig myndighet i enlighet med lokala samarbetsavtal innan ett förfarande om åsidosättande har inletts, ska den behöriga nationella centralbanken samarbeta med den berörda nationella behöriga myndigheten för att få information om huruvida det påstådda åsidosättandet har skett till följd av uppgiftslämnarens åtgärder eller underlåtenhet och för att säkerställa att endast ett förfarande om åsidosättande som grundar sig på samma fakta inleds mot samma uppgiftslämnare åt gången.

3. Om en uppgiftslämnare lämnar statistiska uppgifter till den behöriga nationella centralbanken via en nationell behörig myndighet i enlighet med lokala samarbetsavtal, ska den behöriga nationella centralbanken underrätta den behöriga nationella myndigheten om en åtgärdsplan enligt artikel 7 har lämnats in av uppgiftslämnaren och godkänts av den behöriga nationella centralbanken, oavsett om den har genomförts framgångsrikt, samt om en sanktion har förelagts en uppgiftslämnare av ECB:s direktion i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 2532/98 och artikel 7 i förordning (EG) nr 2533/98.

*Artikel 5***Rapportering**

1. Behöriga nationella centralbanker ska snarast rapportera följande påstådda åsidosättanden till ECB:
 - a) Varje påstått åsidosättande från en uppgiftslämnarens sida av de dagliga rapporteringskraven.
 - b) Tre eller fler påstådda åsidosättanden av de månadsvisa rapporteringskraven från en uppgiftslämnarens sida inom sex på varandra följande månader.
 - c) Tre eller fler påstådda åsidosättanden av de kvartalsvisa rapporteringskraven från en uppgiftslämnarens sida inom fyra på varandra följande kvartal.
 - d) Två eller flera på varandra följande påstådda åsidosättanden från en uppgiftslämnarens sida av de halvårsvisa rapporteringskraven.
 - e) Varje påstått åsidosättande från en uppgiftslämnarens sida av de årliga rapporteringskraven.

Vid rapportering av påstådda åsidosättanden enligt denna punkt ska de behöriga nationella centralbankerna registrera dessa påstådda åsidosättanden i samma särskilda system som avses i artikel 3.1.

2. Behöriga nationella centralbanker ska rapportera följande allvarliga försummelser till ECB så snart de har konstaterats:

- a) Systematisk eller avsiktlig underlåtenhet att rapportera statistiska uppgifter till den behöriga nationella centralbanken inom föreskriven tidsfrist.
- b) Systematisk eller avsiktlig underlåtenhet att rapportera korrekta eller fullständiga statistiska uppgifter.
- c) Systematisk eller avsiktlig underlåtenhet att uppfylla den föreskrivna formen för rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter.
- d) Underlåtenhet att samarbeta effektivt med den behöriga nationella centralbanken eller att iaktta en rimlig grad av noggrannhet.

För att upptäcka allvarliga försummelser får den behöriga nationella centralbanken begära ytterligare information från uppgiftslämnaren.

Vid rapportering av påstådda åsidosättanden enligt detta stycke ska de behöriga nationella centralbankerna registrera allvarlig försummelse i samma särskilda system som avses i artikel 3.1.

3. ECB ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga nationella centralbanken om alla påstådda åsidosättanden eller allvarliga försummelser enligt punkterna 1 och 2 som den har identifierat i fall av direktrapportering samt ska registrera dessa påstådda åsidosättanden eller allvarliga försummelser i samma särskilda system som avses i artikel 3.2.

Artikel 6

Underrättelse

1. Innan ett förfarande om åsidosättande enligt artikel 8 inleds ska den behöriga centralbanken i Eurosystemet skriftligen varna den berörda uppgiftslämnaren om åtminstone följande:

- a) Typen av påstådda åsidosättanden.
- b) Möjligheten att det kan inledas ett förfarande om åsidosättande och att uppgiftslämnaren i så fall kan sanktioneras.
- c) Det faktum att uppgiftslämnaren har möjlighet att anföra skäl, inbegripet att de påstådda åsidosättandena berodde på omständigheter utanför uppgiftslämnarens kontroll.
- d) Det faktum att de påstådda åsidosättandena ska korrigeras, om detta inte redan har skett, för att säkerställa att rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter uppfylls.
- e) Vid behov: att den behöriga centralbanken i Eurosystemet får godkänna en åtgärdsplan, om en sådan inlämnas, som uppgiftslämnaren ska genomföra.

2. Om en behörig centralbank i Eurosystemet har konstaterat ett fall av allvarlig försummelse enligt artikel 5.2 ska den skriftligen kontakta den berörda uppgiftslämnaren för att underrätta denne om åtminstone följande:

- a) Typen av allvarlig försummelse.
- b) Det faktum att ett förfarande om åsidosättande kommer att inledas och att detta i så fall kan leda till att uppgiftslämnaren sanktioneras.
- c) Det faktum att uppgiftslämnaren har möjlighet att anföra skäl.
- d) Omständigheten att allvarlig försummelse ska korrigeras av uppgiftslämnaren för att utan dröjsmål säkerställa att kravet på statistikrapportering uppfylls och, i förekommande fall, för att säkerställa ett effektivt samarbete med den behöriga centralbanken i Eurosystemet.

3. Den behöriga centralbanken i Eurosystemet ska överlämna den skriftliga underrättelsen som avses i punkterna 1 och 2 till uppgiftslämnaren snarast efter det att det påstådda åsidosättandet inträffade eller efter det att den centralbanken i Eurosystemet fick kännedom om en allvarlig försummelse. Om det påstådda åsidosättandet rör dagliga rapporteringskrav ska den behöriga centralbanken i Eurosystemet om möjligt överlämna underrättelsen innan kumulativa påstådda åsidosättanden sker.

Artikel 7

Åtgärdsplan

1. Om en underrättelse om ett påstått åsidosättande sker i enlighet med artikel 6.1, och så snart tröskeln för kumulativa påstådda åsidosättanden som avses i artikel 8.2 har nåtts, ska den behöriga centralbanken i Eurosystemet meddela den berörda uppgiftslämnaren att denne kan inkomma med en åtgärdsplan.

2. Inom 60 kalenderdagar från det ett sådant meddelande som avses i punkt 1 får den behöriga centralbanken i Eurosystemet godkänna en åtgärdsplan som en uppgiftslämnare lämnat in i enlighet med denna artikel.

3. Denna artikel ska inte tillämpas i följande fall:

- a) Allvarlig försummelse som avses i artikel 5.2.
- b) Fall där rapporteringskraven enligt Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1333/2014 (ECB/2014/48) påstås ha åsidosatts.

4. En åtgärdsplan ska utarbetas av uppgiftslämnaren och åtminstone
 - a) anför skäl för det påstådda åsidosättandet,
 - b) fastställa vilka korrigerande åtgärder som ska vidtas av uppgiftslämnaren, inbegripet en bestämmelse om att korrekta eller saknade statistiska uppgifter ska lämnas utan dröjsmål,
 - c) innehålla en tidsplan för genomförandet av de åtgärder som avses i led b,
 - d) ange uppgifter om ansvarig(a) kontaktperson(er).
5. Den behöriga centralbanken i Eurosystemet ska bedöma en åtgärdsplan som har lämnats enligt punkt 4 utan dröjsmål och under alla omständigheter inom 12 kalenderdagar från det att planen lämnades in, och i förekommande fall beakta eventuella synpunkter från ECB i enlighet med punkt 7, antingen
 - a) godkänna planen och fastställa en slutlig tidsfrist för planens totala genomförande på högst 60 kalenderdagar räknat från och med godkännandedatum eller
 - b) begära att uppgiftslämnaren ska utarbeta och lämna in en reviderad plan inom 10 kalenderdagar räknat från och med dagen då begäran gjordes, om den planen inte är tillräcklig för att åtgärda det påstådda åsidosättandet.
6. Om en reviderad åtgärdsplan lämnas in inom den tidsfrist som anges punkt 5 b ska den behöriga centralbanken i Eurosystemet bedöma den utan dröjsmål och under alla omständigheter inom åtta kalenderdagar från det att den lämnades in, och i förekommande fall beakta eventuella synpunkter från ECB i enlighet med punkt 7, och antingen
 - a) godkänna den reviderade åtgärdsplanen och fastställa en slutlig tidsfrist för planens totala genomförande på högst 42 kalenderdagar räknat från och med godkännandedatum eller
 - b) om den reviderade åtgärdsplanen inte är tillräcklig för att åtgärda det påstådda åsidosättandet, avvisa denna och inleda ett förfarande om åsidosättande i enlighet med artikel 8.
7. En behörig nationell centralbank ska utan dröjsmål lämna åtgärdsplaner eller reviderade åtgärdsplaner som den mottagit enligt denna artikel till ECB. Om ECB anser att planen inte är tillräcklig för att åtgärda det påstådda åsidosättandet gäller följande:
 - a) När det gäller en åtgärdsplan som avses i punkt 5 ska den behöriga nationella centralbanken begära att uppgiftslämnaren utarbetar och lämnar in en reviderad plan inom 10 kalenderdagar räknat från och med dagen då begäran görs.
 - b) När det gäller en reviderad åtgärdsplan som avses i punkt 6 ska den behöriga nationella centralbanken avvisa denna och inleda ett förfarande om åsidosättande i enlighet med artikel 8.
8. Om en behörig centralbank i Eurosystemet godkänner en åtgärdsplan enligt punkt 5 eller 6 ska den övervaka planens genomförande och kontrollera om planens korrigerande åtgärder har tillämpats effektivt och utan dröjsmål.
9. En behörig centralbank i Eurosystemet får under exceptionella omständigheter förlänga tidsfristen för att genomföra en åtgärdsplan som har godkänts enligt punkt 5 eller 6 en gång, under förutsättning att uppgiftslämnaren visar att åtgärdsplanen genomförs på ett effektivt sätt. Eventuell förlängning ska begränsas till den period som den behöriga centralbanken i Eurosystemet bedömer som nödvändig för att uppgiftslämnaren ska genomföra åtgärdsplanen, och under inga omständigheter vara längre än 30 kalenderdagar från utgången av den slutliga tidsfrist som avses i punkt 5 eller 6.
10. Behöriga nationella centralbanker och ECB ska underrätta varandra om en åtgärdsplan har överenskommit med uppgiftslämnaren så snart planen har godkänts samt hålla varandra underrättade om planens genomförande.
11. Om en åtgärdsplan godkänns och genomförs enligt denna artikel får den behöriga centralbanken i Eurosystemet inte inleda ett förfarande om åsidosättande enligt artikel 8 avseende samma påstådda åsidosättande från samma uppgiftslämnarens sida innan den sista tidsfrist som avses i punkt 5 eller 6 löpt ut, med beaktande av eventuella förlängningar som beviljats enligt punkt 9.

12. Om en uppgiftslämnare inte beaktar den tidsfrist som avses i punkt 5 eller 6b, eller en förlängd tidsfrist som beviljats enligt punkt 9, eller om det påstådda åsidosättandet inte åtgärdas inom den slutliga tidsfristen som avses i punkt 5 eller 6 eller en förlängd tidsfrist som beviljats enligt punkt 9, ska den behöriga centralbanken i Eurosystemet inleda ett förfarande om åsidosättande i enlighet med artikel 8.

13. Utan hinder av punkterna 1–12 ska behöriga centralbanker i Eurosystemet fortsätta att övervaka de påstådda åsidosättanden som behandlas i en åtgärdsplan, övervaka att uppgiftslämnarna uppfyller rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter samt registrera och rapportera alla påstådda åsidosättanden i enlighet med artiklarna 3 och 5.

Artikel 8

Förfarande om åsidosättande

1. Behöriga nationella centralbanker eller ECB ska inleda ett förfarande om åsidosättande mot en uppgiftslämnare i vart och ett av följande fall:

- a) Allvarlig försummelse i den mening som avses i artikel 5.2.
- b) Kumulativa påstådda åsidosättanden av statistiska rapporteringskrav enligt Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1333/2014 (ECB/2014/48) som avses i punkt 2.
- c) Ett kumulativt påstått åsidosättande enligt punkt 2, om ingen åtgärdsplan har lämnats in i enlighet med artikel 7 eller om den åtgärdsplan eller reviderade åtgärdsplan som har lämnats in av uppgiftslämnaren inte har godkänts av den behöriga centralbanken i Eurosystemet i enlighet med artikel 7.5 eller 7.6.
- d) Ett kumulativt påstått åsidosättande enligt punkt 2, om den slutliga tidsfristen för att införa en åtgärdsplan eller en reviderad åtgärdsplan i enlighet med artikel 7.5 eller 7.6, eller dess förlängning enligt artikel 7.9, har löpt ut innan underlåtenheten att uppfylla kraven har åtgärdats.

2. Vid tillämpning av led b, c och d i punkt 1 ska kumulativa påstådda åsidosättanden omfatta var och en av följande punkter:

- a) Minst tre påstådda åsidosättanden av dagliga rapporteringskrav från en uppgiftslämnares sida inom samma månad eller minst fem påstådda åsidosättanden från en uppgiftslämnares sida inom tre på varandra följande kalendermånader.
- b) Minst tre påstådda åsidosättanden av de månadsvisa rapporteringskraven från en uppgiftslämnares sida inom sex på varandra följande månader.
- c) Minst tre påstådda åsidosättanden av de kvartalsvisa rapporteringskraven från en uppgiftslämnares sida inom fyra på varandra följande månader.
- d) Två på varandra följande påstådda åsidosättanden som en uppgiftslämnare gör av de halvårsvisa rapporteringskraven.
- e) Två på varandra följande påstådda åsidosättanden som en uppgiftslämnare gör av de årliga rapporteringskraven.

3. Behöriga nationella centralbanker eller ECB får inleda ett förfarande om åsidosättande mot en uppgiftslämnare i fall av påstått åsidosättande som inte avses i punkt 1. I sådana fall ska den behöriga nationella centralbanken eller ECB beakta omständigheterna i det specifika fallet när man beslutar huruvida man inleder ett förfarande om åsidosättande, bland annat följande:

- a) Huruvida uppgiftslämnaren agerat i god tro vid tolkningen och uppfyllandet av de statistiska rapporteringskraven.
- b) Huruvida uppgiftslämnaren visat öppenhet och samarbetat vid uppfyllandet av de statistiska rapporteringskraven.
- c) Huruvida uppgiftslämnaren medvetet försökt vilseleda vid tolkningen och uppfyllandet av de statistiska rapporteringskraven.
- d) Hur allvarliga konsekvenserna av det påstådda åsidosättandet är.
- e) Huruvida det påstådda åsidosättandet är frekvent, har pågått länge eller är en upprepning.

- f) Vilka fördelar uppgiftslämnaren haft av det påstådda åsidosättandet.
- g) Uppgiftslämnarens ekonomiska storlek.
- h) Huruvida uppgiftslämnaren redan tidigare sanktionerats för att inte ha uppfyllt statistiska rapporteringskrav.
4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 3 ska behöriga nationella centralbanker eller ECB inleda ett förfarande om åsidosättande i enlighet med
- a) artikel 2 i förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4),
- b) artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 2532/98.
5. Behöriga nationella centralbanker eller ECB får inleda ett förfarande om åsidosättande även om den behöriga centralbanken i Eurosystemet har underlåtit att registrera eller rapportera det påstådda åsidosättandet enligt artikel 3 och 5.
6. Med undantag för fall av allvarlig försummelse ska en behörig nationell centralbank eller ECB får inte inleda ett förfarande om åsidosättande om centralbanken eller ECB bedömer att det påstådda åsidosättandet har skett på grund av omständigheter utanför uppgiftslämnarens kontroll. När det fastställs huruvida ett påstått åsidosättande har skett på grund av omständigheter utanför uppgiftslämnarens kontroll ska behöriga nationella centralbanker och ECB särskilt beakta om omständigheterna
- a) var tillräckligt ovanliga,
- b) var exceptionella,
- c) var oförutsebara,
- d) kan tillskrivas uppgiftslämnarens åtgärder eller underlåtenheter.
- Tekniska svårigheter eller svårigheter i samband med underhåll och uppgradering av IT-infrastruktur, inbegripet utkontrakterad IT-infrastruktur, ska inte anses ligga utanför uppgiftslämnarens kontroll.
7. En behörig nationell centralbank eller ECB ska inte inleda något förfarande om åsidosättande i följande fall:
- a) Det möjliga bötesbeloppet för ett påstått åsidosättande kommer sannolikt inte att överstiga 10 000 euro i fall av underlåtenhet att rapportera statistiska uppgifter till ECB eller en behörig nationell centralbank inom föreskrivna tidsfrister.
- b) Det möjliga bötesbeloppet för ett påstått åsidosättande kommer sannolikt inte att överstiga 20 000 euro i fall av statistik som är oriktig, ofullständig eller har en form som inte överensstämmer med tillämpliga krav.
- Om ett förfarande om åsidosättande har inletts, får man tillämpa bötesbelopp som understiger dem som framgår av punkt a.
8. En behörig nationell centralbank eller ECB får inte inleda ett förfarande om åsidosättande mot en uppgiftslämnare om ett annat förfarande om åsidosättande redan har inletts eller en sanktion har tillämpats mot samma uppgiftslämnare grundat på samma fakta.
9. En behörig nationell centralbank eller ECB ska bevara elektroniska uppgifter om varje förfarande om åsidosättande som den har inletts enligt denna förordning.

Artikel 9

Sanktionsmetod

ECB ska anta ett beslut om metoden för att beräkna det föreslagna sanktionsbeloppet.

*Artikel 10***Granskning**

ECB-rådet ska granska den allmänna tillämpningen och genomförandet av denna förordning senast fem år efter den dag då den träder i kraft, och sedan vart tredje år, för att bedöma huruvida den behöver ändras.

*Artikel 11***Övergångsbestämmelser**

1. Artikel 8 ska inte gälla under en tolv månaders period efter den första rapportering som görs enligt en tillämplig ECB-förordning eller ett tillämpligt ECB-beslut, i ettdera av följande fall:
 - a) De statistiska uppgifterna rapporteras för första gången i enlighet med ECB:s förordning eller beslut.
 - b) Rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter har ändrats väsentligt genom ECB:s förordning eller beslut, så att den underliggande begreppsramen har ändrats eller rapporteringsbördan har påverkats, och motsvarande statistiska uppgifter rapporteras för första gången sedan denna ändring.
 - c) De statistiska uppgifterna rapporteras av nya uppgiftslämnare eller av uppgiftslämnare från nya företag som inte tidigare har omfattats av rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter enligt samma regelverk.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas på en sådan allvarlig försummelse som avses i artikel 5.
3. Om ett påstått åsidosättande inträffar före det datum då den här förordningen börjar tillämpas i enlighet med artikel 14, ska de behöriga nationella centralbankerna eller ECB uppfylla kraven enligt beslut ECB/2010/10, inbegripet fall av upprepade åsidosättanden som avses i artikel 3.2 b i det beslutet, där ett eller flera åsidosättandena inträffar före och efter det datum då den här förordningen börjar tillämpas.

*Artikel 12***Specifika regler vid åsidosättanden av skyldigheter som avser rapporteringen av penningmarknadsstatistik**

I fall av ett påstått åsidosättande avseende förordning (EU) nr 1333/2014 (ECB/2014/48) ska behöriga nationella centralbanker och ECB följa de krav som framgår av den här förordningen från och med den 31 januari 2023.

*Artikel 13***Upphävande**

Beslut ECB/2010/10 ska upphöra att gälla från och med den 31 januari 2023. Det ska dock fortsätta att tillämpas på påstådda åsidosättanden som skett före den dag då denna förordning tillämpas enligt artikel 14.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 30 april 2024 utom artikel 12 som ska tillämpas från och med den 31 januari 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 29 september 2022.

På ECB-rådets vägnar
Christine LAGARDE
ECB:s ordförande
